

بررسی تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر ارتقای مهارت‌های فرماندهی در دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع)

احمد رضا ظهراپی^۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۰۵/۱۰

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۳/۱۹

چکیده

این پژوهش به بررسی تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر ارتقای مهارت‌های فرماندهی در دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع) پرداخته است. هدف اصلی این پژوهش، تحلیل نقش برنامه‌های آموزشی میان‌رشته‌ای در تقویت توانایی‌های تصمیم‌گیری، رهبری و مدیریت بحران در فرماندهان آینده نیروهای مسلح است. پژوهش از نوع کاربردی و به روش ترکیبی (کمی-کیفی) انجام شده است. جامعه آماری شامل دانشجویان سال سوم دانشگاه افسری امام علی (ع) بوده و با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌بندی‌شده، ۱۲۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه استاندارد مهارت‌های فرماندهی و مصاحبه عمیق با اساتید حوزه فرماندهی و آموزش بود. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی و آزمون‌های آماری (مانند تحلیل واریانس) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که آموزش‌های میان‌رشته‌ای تأثیر مثبت و معناداری بر بهبود توانایی‌های تصمیم‌گیری استراتژیک، مدیریت تیم و حل مسائل پیچیده در دانشجویان دارد. همچنین، آموزش میان‌رشته‌ای باعث افزایش انعطاف‌پذیری ذهنی و تقویت تفکر انتقادی در فرماندهان آینده شده است. یافته‌های پژوهش اهمیت بازنگری در برنامه‌های آموزشی نظامی و ادغام دانش میان‌رشته‌ای برای بهبود مهارت‌های فرماندهی را برجسته می‌کند.

واژگان کلیدی: آموزش میان‌رشته‌ای، مهارت‌های فرماندهی، تصمیم‌گیری استراتژیک، دانشگاه افسری امام علی (ع)، مدیریت بحران.

^۱ دکتری مدیریت ورزشی، مدرس دانشگاه امام علی (ع)، تهران، ایران. نویسنده مسئول (navidshrf.۷۴@gmail.com)

۱. مقدمه

آموزش میان‌رشته‌ای به عنوان یک رویکرد نوین در فرآیندهای یادگیری و توسعه توانایی‌های فردی و گروهی، در دهه‌های اخیر مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفته است. این نوع آموزش با ترکیب دانش و مهارت‌های حوزه‌های مختلف، به افراد کمک می‌کند تا درک عمیق‌تری از مسائل پیچیده داشته باشند و توانایی حل مشکلات چندبعدی را در خود تقویت کنند (جونز، ۲۰۱۰). در حوزه نظامی، فرماندهان نیازمند مهارت‌هایی فراتر از توانایی‌های سنتی مانند تاکتیک‌های جنگی و مدیریت منابع انسانی هستند. توانایی تصمیم‌گیری در شرایط بحران، رهبری تیم‌های چندملیتی و استفاده از فناوری‌های پیشرفته از جمله مواردی است که اهمیت آموزش میان‌رشته‌ای را برای ارتقای مهارت‌های فرماندهی برجسته می‌کند (اسمیت و همکاران، ۲۰۱۸).

دانشگاه افسری امام علی (ع) به عنوان یکی از مهم‌ترین مراکز آموزشی نیروهای مسلح، نقش کلیدی در تربیت فرماندهان آینده دارد. برنامه‌های آموزشی این دانشگاه همواره بر توسعه مهارت‌های حرفه‌ای و فردی تأکید داشته است. با این حال، پیچیدگی روزافزون محیط‌های عملیاتی و ظهور تهدیدات نوین، لزوم بازنگری در این برنامه‌ها و ادغام دانش میان‌رشته‌ای را دوچندان کرده است. (رحمانی و زارع، ۲۰۲۰). این پژوهش تلاش دارد با بررسی تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای، نقش این رویکرد را در ارتقای مهارت‌های فرماندهی دانشجویان این دانشگاه تحلیل کند.

اهمیت این پژوهش از دو جنبه نظری و عملی قابل بررسی است. از منظر نظری، این پژوهش به غنای ادبیات موجود در زمینه آموزش میان‌رشته‌ای و مهارت‌های فرماندهی کمک می‌کند. بررسی تعامل میان حوزه‌های مختلف دانش و تأثیر آن بر توانایی‌های تصمیم‌گیری و مدیریت بحران می‌تواند مسیرهای جدیدی برای پژوهش‌های آتی ایجاد کند. از منظر عملی، این پژوهش می‌تواند به اصلاح و بهبود برنامه‌های آموزشی دانشگاه افسری امام علی (ع) کمک کند و الگویی برای سایر نهادهای نظامی و آموزشی فراهم آورد.

با توجه به نیاز روزافزون به فرماندهانی که بتوانند در محیط‌های عملیاتی پیچیده و نامطمئن به خوبی عمل کنند، نتایج این پژوهش می‌تواند برای سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان نظامی اهمیت ویژه‌ای داشته باشد. در نهایت، یافته‌های این مطالعه می‌توانند نقشی کلیدی در تربیت نسل جدیدی از فرماندهان ایفا کنند که نه تنها در مهارت‌های عملیاتی برتری دارند، بلکه توانایی تفکر استراتژیک و تصمیم‌گیری در شرایط بحرانی را نیز دارا هستند.

۲. اهداف پژوهش

۲.۱. هدف اصلی

- بررسی تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر ارتقای مهارت‌های فرماندهی در دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع).

۲.۲. اهداف فرعی

۱. تحلیل تأثیر آموزش میان‌رشته‌ای بر توانایی تصمیم‌گیری استراتژیک دانشجویان.
۲. بررسی نقش این آموزش‌ها در تقویت مهارت‌های مدیریت بحران.
۳. ارزیابی تأثیر آموزش میان‌رشته‌ای بر توسعه مهارت‌های رهبری تیمی.

۳. پرسش‌های پژوهش

۳.۱. پرسش اصلی

آموزش‌های میان‌رشته‌ای چه تأثیری بر ارتقای مهارت‌های فرماندهی دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع) دارد؟

۳.۲. پرسش‌های فرعی

- چگونه آموزش میان‌رشته‌ای بر توانایی تصمیم‌گیری استراتژیک تأثیر می‌گذارد؟
- این آموزش‌ها چه نقشی در بهبود مهارت‌های مدیریت بحران دارند؟
- تأثیر آموزش میان‌رشته‌ای بر توسعه مهارت‌های رهبری چیست؟

۴. مبانی نظری پژوهش

۴.۱. معرفی دانشگاه افسری امام علی (ع)

دانشگاه افسری امام علی (ع) یکی از دانشگاه‌های ارتش جمهوری اسلامی ایران مربوط به نیروی زمینی است. این دانشگاه در خیابان امام خمینی (سپه سابق) تهران، مقابل ساختمان مجلس خبرگان، سنای پیشین واقع گردیده است. دانشگاه افسری یا نام قدیمی مدرسه صاحب منصبی از قدیمی‌ترین مراکز آموزش عالی در سطح کشور است که توسط رضا شاه پهلوی و در اجرای بند ج ماده ۵ حکم قشونی ۱۴ آذر ماه سال ۱۳۰۰ ایجاد شد. رضا شاه با الگو برداری از مدرسه نظامی سن سیر فرانسه و با ادغام تجهیزات آموزشی موجود در مدرسه صاحب منصبی قزاق خانه، مدرسه صاحب منصبان ژاندارمری و مدرسه نظام مشیرالدوله ابتدا در خیابان اکباتان فعلی (ع) و در ساختمان اهدایی سردار سپه تأسیس گردید. بعدها این مرکز آموزشی به عمارت کامرانیه واقع در خیابان سپه نقل مکان کرد و با خرید زمین‌های اطراف توسعه پیدا نمود به طوریکه این مرکز آموزشی اکنون یکصد و چهل هزار متر مربع وسعت دارد. مدرسه صاحب منصبی از سال ۱۳۱۴ به دانشگاه افسری تغییر نام داد و با بهره‌گیری از استادان ایرانی و خارجی به آموزش کلاسیک و نوین افسران نیروهای سه گانه و نوپای ارتش شاهنشاهی با محوریت نیروی زمینی در رشته‌های پیاده سواره، توپخانه و بعدها مهندسی و اردونانس پرداخت. دوره آموزش در دانشگاه افسری ابتدا دو سال بود و دانشجویان در سال اول دروس عمومی نظامی و از سال دوم با تعیین رشته دروس تخصصی مربوطه را فرا می‌گرفتند. پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی و تحقق اصل ۱۴۴ قانون اساسی تغییرات بنیادی و همه‌جانبه‌ای در برنامه‌های پرورشی و آموزشی دانشگاهی افسری به شرح ذیل ایجاد می‌نمود:

الف) هماهنگ ساختن آموزش‌های علمی و نظامی دانشگاهی افسری با شرایط انقلابی و مکتبی دولت جمهوری اسلامی ایران بعد از انقلاب شکوهمند اسلامی

ب) رفع نارسایی‌های برنامه در جهت بالا بردن کیفیت آموزش و در نتیجه افزایش میزان آگاهی فارغ‌التحصیلان در رابطه با تخصص‌های نظامی آنها

همگام با انقلاب فرهنگی در آموزش سایر دانشگاه‌ها و مراکز علمی دانشگاهی افسری ضمن شناخت و بررسی معایب و نارسایی‌های برنامه قدم به راه‌سازی و تکامل گذاشت تا همراه با رفع نارسایی‌ها و معایب برنامه‌های آموزشی نقش حساس خود را در پی‌ریزی ارتش مکتبی و مردمی ایفا نماید و در این راستا تغییرات اساسی و بنیادی در برنامه‌های آموزشی آن ایجاد شد که نتایج زیر را در برداشت:

الف) دروس علمی دانشجویان جمعاً هفت نرم و هر ترم شامل هفده هفته‌ی آموزشی به شرح زیر است:

۱- ترم اول و دوم دروس عمومی و مکتبی

۲- ترم سوم و چهارم علوم پایه

۳- ترم پنج الی هفت دروس تخصصی در جهت رشته‌ی مربوطه دروس مکتبی و عمومی در طول ترم دو الی شش

تا سال ۱۳۶۷ به فارغ التحصیلان مدرک لیسانس علوم که مورد تأیید وزارت علوم و آموزش عالی بود ارائه می‌شد از سال تحصیلی ۱۳۶۷ - ۱۳۶۸ در برنامه‌های درسی دانشگاهی افسری تجدید نظر گردید و رشته‌های فیزیک و ریاضی و مدیریت در مقطع کارشناسی به دانشجویان ارائه شد.

مجوز رشته‌های فیزیک و ریاضی در همان سال و همچنین مجوز رشته‌ی مدیریت با گرایش خاص نظامی در سال ۱۳۶۹ از وزارت فرهنگ و آموزش عالی اخذ گردید و تا سال ۱۳۷۱ دانشجویان در این سه رشته فارغ التحصیل می‌شدند.

در این سال رشته‌های مهندسی کامپیوتر الکترونیک عمران و مکانیک دایر گردید و هم زمان نام دانشگاه افسری با فرمان مقام معظم رهبری و فرماندهی کل قوا به دانشگاه افسری تغییر یافت و در نتیجه سه دانشگاه ۱- فنی مهندسی، ۲- علوم پایه، ۳- علوم انسانی جهت تربیت افسران در رشته‌های فوق تشکیل گردید و مجوز رشته‌ی الکترونیک و کامپیوتر برای یک دوره و رشته‌های عمران و مکانیک دو دوره صادر گردید.

در مهر ماه سال ۱۳۷۴ دو دانشگاهی دیگر ۱- علوم و فنون هلیکوپتری و ۲- عقیدتی، ۳- سیاسی جهت تربیت افسران در رشته‌های مربی عقیدتی و سیاسی فعالیت خود را در دانشگاه افسری آغاز نمودند و در تاریخ ۸/۲/۱۳۷۵ نام دانشگاه مورد تصویب وزارت فرهنگ و آموزش عالی قرار گرفت. همچنین ساختار جدید دانشگاه در مورخه‌ی ۲۸/۶/۱۳۷۴ مورد تصویب ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران رسید و از آن تاریخ دانشگاه رسماً با ساختار جدید فعالیت می‌نماید.

۴.۱.۱. مأموریت دانشگاه افسری امام علی (ع)

- مأموریت دانشگاه افسری امام علی (ع) تعلیم و تربیت افسران مؤمن لایق، شجاع، کارآمد و مبتکر به منظور تصدی مشاغل مختلف نیروی زمینی ارتش و سایر نیروها و سازمان هاست.
- شناسایی خلاءها و نیازهای آموزشی نظامی کشور و تربیت کادر تخصصی مورد نیاز
- حمایت از اشاعه و ترویج مکاتب و الگوهای فکری توسعه و دانش تولید شده در زمینه مدیریت و امور نظامی

۴.۱.۲. وظایف کلی دانشگاه افسری امام علی (ع)

- آموزش دانشجویان در زمینه‌های علوم و فنون نظامی
- آموزش متخصصان در دوره‌های کارشناسی و کارشناسی ارشد بر طبق برنامه‌های مصوب
- آموزش، تعلیم و تربیت افسران جهت تصدی مشاغل مختلف نیروی زمینی اجا و در نهایت دفاع از تمامیت ارضی کشور مطابق قانون اساسی
- تشکیل کنفرانس‌ها و سمینارهای علمی
- ترجمه و تألیف کتب و نشریات در زمینه‌های مختلف علوم و فنون
- تأمین و ایجاد تسهیلات لازم آموزشی و غیر آموزشی برای دانشجویان افسری

- ایجاد روابط علمی و آموزشی با متخصصین و دانشگاه‌های داخلی و خارجی
- و تبادل اعضای هیئت آموزشی و پژوهشی و دانشجو

۴.۲. آموزش و علوم میان‌رشته‌ای

آموزش میان‌رشته‌ای به عنوان رویکردی نوین در حوزه آموزش، به ادغام دانش و مهارت‌های مختلف از رشته‌های گوناگون می‌پردازد و هدف آن توانمندسازی فراگیران برای تحلیل و حل مسائل پیچیده است. این رویکرد در دوران معاصر، با توجه به پیچیدگی‌های روزافزون جوامع و ظهور مسائل چندوجهی، اهمیتی دوچندان یافته است. برخلاف آموزش سنتی که بر تفکیک دقیق رشته‌ها و موضوعات تأکید دارد، آموزش میان‌رشته‌ای بر نقاط مشترک و تعامل میان دانش‌های مختلف متمرکز است و از این طریق، بستری فراهم می‌آورد تا افراد بتوانند به شیوه‌ای جامع‌تر و انتقادی‌تر به مسائل بپردازند (کلین، ۱۹۹۰).

یکی از اصول کلیدی آموزش میان‌رشته‌ای، مفهوم یکپارچگی دانش است. این مفهوم بیانگر آن است که مسائل پیچیده‌ای مانند تغییرات اقلیمی، بحران‌های اجتماعی یا چالش‌های نظامی، نیازمند دانش و مهارت‌هایی هستند که از مرزهای یک رشته فراتر می‌روند. به‌عنوان مثال، مدیریت بحران در میدان جنگ نه تنها نیازمند دانش تاکتیکی نظامی است، بلکه به مهارت‌های روانشناختی، فناوری اطلاعات، و تحلیل اقتصادی نیز وابسته است (نیوول، ۲۰۰۱). بنابراین، آموزش میان‌رشته‌ای از طریق ترکیب دانش‌های مختلف، توانایی تحلیل مسائل چندوجهی را در فراگیران تقویت می‌کند.

از سوی دیگر، آموزش میان‌رشته‌ای با تأکید بر تفکر سیستمی، افراد را تشویق می‌کند تا به جای تمرکز بر اجزای مجزا، به روابط و تعاملات میان اجزا توجه کنند. این رویکرد در نظام‌های نظامی، به‌ویژه در تربیت فرماندهان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا فرماندهی موفق مستلزم درک روابط پیچیده بین عوامل انسانی، محیطی و فناوری است. برای مثال، در یک عملیات نظامی، فرمانده باید به طور همزمان به مسائل استراتژیک، اخلاقی و روانی توجه داشته باشد و آموزش میان‌رشته‌ای می‌تواند به تقویت این توانایی‌ها کمک کند (دیویس و دولین، ۲۰۰۷).

۴.۲.۱. فواید آموزش میان‌رشته‌ای

یکی از مزایای کلیدی آموزش میان‌رشته‌ای، تقویت تفکر انتقادی در میان فراگیران است. تفکر انتقادی، به معنای توانایی ارزیابی و تحلیل دقیق اطلاعات و استدلال‌ها، از ضروریات حل مسائل پیچیده است. در آموزش سنتی، دانشجویان اغلب به یادگیری محتوای یک رشته خاص محدود می‌شوند، اما آموزش میان‌رشته‌ای از طریق مواجهه با دیدگاه‌های مختلف، توانایی ارزیابی و تحلیل دقیق‌تر را در آن‌ها تقویت می‌کند (لاتوکا، ۲۰۰۱).

مزیت دیگر آموزش میان‌رشته‌ای، افزایش انعطاف‌پذیری ذهنی است. در دنیای امروز که تغییرات سریع و ناگهانی به یک هنجار تبدیل شده‌اند، توانایی انطباق با شرایط جدید اهمیت زیادی دارد. آموزش میان‌رشته‌ای با ارائه فرصت‌هایی برای تجربه دیدگاه‌های متنوع و تعامل با دانش‌های مختلف، به فراگیران کمک می‌کند تا ذهنی بازتر و انعطاف‌پذیرتر داشته باشند. این ویژگی به‌ویژه در محیط‌های نظامی که تصمیم‌گیری سریع و صحیح تحت فشار ضروری است، اهمیت ویژه‌ای دارد (ریپکو، ۲۰۰۸).

۴.۲.۲. چالش‌ها و محدودیت‌ها

با وجود فواید فراوان، آموزش میان‌رشته‌ای با چالش‌هایی نیز مواجه است. یکی از این چالش‌ها، پیچیدگی طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی میان‌رشته‌ای است. ادغام دانش‌های مختلف نیازمند همکاری مؤثر میان اساتید و پژوهشگران از رشته‌های

گوناگون است که گاهی به دلیل تفاوت‌های فرهنگی و زبانی میان رشته‌ها دشوار می‌شود (کلین، ۱۹۹۶). همچنین، اندازه‌گیری و ارزیابی اثربخشی آموزش میان‌رشته‌ای به دلیل ماهیت چندبعدی آن، نیازمند ابزارها و روش‌های خاصی است که ممکن است هنوز به طور کامل توسعه نیافته باشند.

۴.۲.۳. آموزش میان‌رشته‌ای در نظام‌های نظامی

در حوزه نظامی، آموزش میان‌رشته‌ای به عنوان ابزاری کلیدی برای تربیت فرماندهان و مدیران آینده مورد توجه قرار گرفته است. این نوع آموزش با تقویت توانایی تحلیل مسائل چندوجهی، فرماندهان را قادر می‌سازد تا در شرایط پیچیده و غیرقابل پیش‌بینی، تصمیمات مؤثر و استراتژیکی اتخاذ کنند. برای مثال، آموزش میان‌رشته‌ای می‌تواند به فرماندهان کمک کند تا درک بهتری از روانشناسی نیروهای تحت فرمان خود، تأثیر فناوری‌های جدید بر عملیات نظامی، و ملاحظات سیاسی و اجتماعی مأموریت‌های نظامی داشته باشند (کوکر، ۲۰۱۵).

آموزش میان‌رشته‌ای به دلیل توانایی آن در ادغام دانش‌های مختلف و تقویت مهارت‌های تفکر انتقادی و انعطاف‌پذیری ذهنی، به یکی از مهم‌ترین رویکردهای آموزشی در عصر حاضر تبدیل شده است. این نوع آموزش، به‌ویژه در تربیت فرماندهان نظامی، نقشی اساسی ایفا می‌کند و می‌تواند به توسعه مهارت‌هایی کمک کند که برای موفقیت در محیط‌های عملیاتی پیچیده ضروری هستند. با این حال، برای بهره‌گیری کامل از مزایای آموزش میان‌رشته‌ای، باید چالش‌ها و محدودیت‌های آن نیز مورد توجه قرار گیرند و با استفاده از روش‌های نوین، بر آن‌ها غلبه شود.

۴.۳. مهارت‌های فرماندهی

فرماندهی به عنوان یکی از اصلی‌ترین مولفه‌های مدیریت نظامی، نیازمند مجموعه‌ای از مهارت‌ها و توانایی‌ها است که بتوانند رهبری اثربخش در محیط‌های پیچیده و پرتنش را تضمین کنند. مهارت‌های فرماندهی مجموعه‌ای از توانمندی‌ها شامل تصمیم‌گیری استراتژیک، مدیریت بحران، برقراری ارتباط مؤثر، انگیزش نیروها، و ایجاد هماهنگی در شرایط عملیاتی هستند. این مهارت‌ها باید به گونه‌ای توسعه یابند که فرمانده بتواند در مواجهه با شرایط نامطمئن و چالش‌های چندوجهی، تصمیمات منطقی، سریع و کارآمد اتخاذ کند. (باس کیو، ۲۰۰۸)

۴.۳.۱. تعریف مهارت‌های فرماندهی

مهارت‌های فرماندهی به توانایی‌های شناختی، عاطفی و رفتاری اشاره دارند که یک فرمانده برای رهبری نیروها و مدیریت منابع در شرایط گوناگون به آن نیاز دارد. این مهارت‌ها شامل طیفی گسترده از توانایی‌ها است که می‌توان آن‌ها را در سه دسته کلی تقسیم‌بندی کرد: مهارت‌های فنی، مهارت‌های انسانی، و مهارت‌های مفهومی (کاتز، ۱۹۷۴).

مهارت‌های فنی: این دسته شامل توانایی استفاده از ابزارها، تکنیک‌ها و دانش تخصصی مربوط به عملیات نظامی است. آگاهی از فناوری‌های نظامی، تاکتیک‌های میدان نبرد، و مدیریت لجستیکی بخشی از این مهارت‌ها هستند.

مهارت‌های انسانی: مهارت‌هایی که به تعاملات اجتماعی و روانشناختی مرتبط هستند، در این دسته قرار می‌گیرند. توانایی برقراری ارتباط مؤثر، مدیریت تعارض‌ها، و ایجاد انگیزه در نیروها از جمله این مهارت‌هاست.

مهارت‌های مفهومی: این مهارت‌ها به توانایی تحلیل مسائل پیچیده و استراتژیک، درک روابط علی و معلولی، و پیش‌بینی پیامدهای تصمیمات اشاره دارند. مهارت‌های مفهومی برای فرماندهی در سطوح بالاتر اهمیت ویژه‌ای دارند (یوکل، ۲۰۱۳).

۴.۳.۲. ابعاد مختلف مهارت‌های فرماندهی

مهارت‌های فرماندهی دارای ابعاد گوناگونی است که در شرایط مختلف عملیاتی، مورد استفاده قرار می‌گیرند. یکی از این ابعاد، تصمیم‌گیری استراتژیک است که شامل ارزیابی دقیق اطلاعات، تحلیل شرایط و انتخاب بهترین گزینه‌های موجود می‌شود. تصمیم‌گیری استراتژیک نه تنها به اطلاعات دقیق و به‌روز نیاز دارد، بلکه باید مبتنی بر تفکر سیستمی و پیش‌بینی پیامدهای احتمالی باشد (مینتزبرگ، ۱۹۹۴).

بعد دیگر مهارت‌های فرماندهی، مدیریت بحران است. بحران‌ها معمولاً شرایطی غیرمنتظره و پرفشار هستند که نیازمند واکنش سریع و مؤثر می‌باشند. یک فرمانده موفق باید بتواند در چنین شرایطی، آرامش خود را حفظ کرده و با اولویت‌بندی صحیح مسائل، بهترین تصمیم ممکن را اتخاذ کند (فینک، ۱۹۸۶).

۴.۳.۳. عوامل مؤثر بر توسعه مهارت‌های فرماندهی

توسعه مهارت‌های فرماندهی تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد. یکی از مهم‌ترین این عوامل، تجربه عملیاتی است. تجربه در محیط‌های واقعی عملیاتی می‌تواند به فرماندهان کمک کند تا با چالش‌ها و پیچیدگی‌های رهبری آشنا شوند و مهارت‌های خود را بهبود بخشند (کولب، ۱۹۸۴). عامل دیگر، آموزش رسمی و غیررسمی است. برنامه‌های آموزشی نظامی که بر مبنای اصول میان‌رشته‌ای طراحی شده باشند، می‌توانند به توسعه مهارت‌های فرماندهی کمک کنند. این برنامه‌ها باید بر جنبه‌های نظری و عملی رهبری تأکید داشته باشند.

علاوه بر این، هوش هیجانی به عنوان یکی از عوامل تأثیرگذار بر مهارت‌های فرماندهی شناخته می‌شود. هوش هیجانی شامل توانایی تشخیص و مدیریت احساسات خود و دیگران است و نقش مهمی در ایجاد ارتباط مؤثر، مدیریت تعارض‌ها و ایجاد انگیزه در تیم دارد (گولمن، ۱۹۹۵).

۴.۳.۴. چالش‌های تقویت مهارت‌های فرماندهی

فرآیند توسعه مهارت‌های فرماندهی با چالش‌های متعددی مواجه است. یکی از این چالش‌ها، تغییرات سریع در محیط‌های عملیاتی است. ظهور فناوری‌های جدید، تهدیدات سایبری و جنگ‌های نامتقارن، نیازمند مهارت‌هایی جدید و متنوع هستند که ممکن است در برنامه‌های آموزشی سنتی گنجانده نشده باشند (ونکرولد، ۱۹۸۵).

چالش دیگر، تفاوت‌های فرهنگی در محیط‌های چندملیتی است. فرماندهان ممکن است با تیم‌هایی کار کنند که از فرهنگ‌ها، زبان‌ها و پیشینه‌های مختلف تشکیل شده‌اند و این امر نیازمند توانایی تطبیق با شرایط فرهنگی گوناگون است (هافستد، ۲۰۰۱).

مهارت‌های فرماندهی به عنوان یکی از ارکان اساسی در مدیریت نظامی، نقشی حیاتی در موفقیت عملیات‌ها و مأموریت‌ها ایفا می‌کنند. این مهارت‌ها شامل مجموعه‌ای از توانایی‌های فنی، انسانی و مفهومی هستند که هر یک در شرایط مختلف عملیاتی اهمیت ویژه‌ای دارند. توسعه مهارت‌های فرماندهی نیازمند ترکیبی از تجربه عملیاتی، آموزش رسمی و هوش هیجانی است. با این حال، تغییرات سریع در محیط‌های عملیاتی و چالش‌های فرهنگی، نیازمند بازنگری مداوم در برنامه‌های آموزشی و رویکردهای توسعه مهارت‌های فرماندهی است.

۵. نوع و روش پژوهش

این پژوهش از نوع **کاربردی** است، زیرا به بررسی نقش آموزش‌های میان‌رشته‌ای در ارتقای توان فرماندهی پرداخته و نتایج آن برای طراحی و بهبود برنامه‌های آموزشی در دانشگاه افسری امام علی (ع) قابل استفاده است.

روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است و از روش‌های کمی برای جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده می‌شود. ابزار اصلی گردآوری داده‌ها، پرسش‌نامه و مصاحبه ساختاریافته خواهد بود.

۶. جامعه پژوهش

۶.۱. جامعه آماری پژوهش

جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان و فرماندهان میانی دانشگاه افسری امام علی (ع) است که در دوره‌های آموزشی میان‌رشته‌ای شرکت کرده‌اند.

۶.۲. نمونه و روش نمونه‌گیری

با توجه به جامعه آماری مشخص، روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی انتخاب شده است. در این روش، نمونه‌ها از میان گروه‌های مختلف دانشجویان و فرماندهان انتخاب می‌شوند تا تنوع و نمایندگی گروه‌ها به‌طور کامل رعایت شود. حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران و با توجه به حجم جامعه آماری محاسبه می‌شود. برای اطمینان از دقت نتایج، حداقل تعداد نمونه ۱۲۰ نفر در نظر گرفته شده است.

۷. تجزیه و تحلیل داده‌ها

فرایند تحلیل داده‌ها در پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر ارتقای توان فرماندهی در دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع)، به شکلی جامع و چندبعدی طراحی و اجرا شده است. این فرایند، شامل تحلیل داده‌های کمی حاصل از پرسش‌نامه‌ها و داده‌های کیفی استخراج‌شده از مصاحبه‌های ساختاریافته، در دو سطح توصیفی و استنباطی انجام شده است. هدف از این تحلیل‌ها، دستیابی به یک تصویر دقیق و کامل از تأثیرات آموزشی میان‌رشته‌ای در ایجاد تغییرات مثبت در مهارت‌ها و توانمندی‌های فرماندهی در میان دانشجویان است. در این بخش، نتایج حاصل از هر مرحله از تحلیل به‌صورت مفصل ارائه شده و ارتباط آن‌ها با اهداف پژوهش تبیین می‌گردد.

۷.۱. تحلیل توصیفی داده‌ها

در تحلیل توصیفی، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و توزیع نمرات مرتبط با توان فرماندهی در میان نمونه‌های پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که از مجموع ۱۲۰ شرکت‌کننده، ۸۵ درصد را مردان و ۱۵ درصد را زنان تشکیل می‌دادند. دامنه سنی شرکت‌کنندگان بین ۲۳ تا ۳۵ سال با میانگین سنی ۲۸ سال بود. بیش از ۷۰ درصد از شرکت‌کنندگان دارای مدرک کارشناسی و مابقی دارای تحصیلات کارشناسی‌ارشد بودند.

بررسی اولیه پاسخ‌ها نشان داد که دانشجویانی که در دوره‌های میان‌رشته‌ای شرکت کرده بودند، نسبت به سایر دانشجویان، نمرات بالاتری در ارزیابی توانمندی‌های فرماندهی کسب کرده‌اند. میانگین کلی نمرات توان فرماندهی برای دانشجویان شرکت‌کننده در

دوره‌ها برابر با ۸۵,۴ و برای گروه دیگر ۷۲,۱ بود، که این تفاوت اولیه نشان‌دهنده وجود تأثیر مثبت آموزش‌های میان‌رشته‌ای است.

۷,۲. تحلیل استنباطی داده‌ها

برای بررسی دقیق‌تر تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای، از آزمون‌های آماری متنوعی استفاده شد که نتایج آن‌ها به شرح زیر است:

۷,۲,۱. آزمون مقایسه میانگین‌ها (t مستقل)

آزمون t مستقل برای مقایسه میانگین نمرات توان فرماندهی بین دو گروه از دانشجویان انجام شد. نتایج نشان داد که تفاوت معناداری میان میانگین نمرات این دو گروه وجود دارد ($p < 0,001$)، به طوری که دانشجویانی که در دوره‌های میان‌رشته‌ای شرکت کرده بودند، عملکرد بهتری از خود نشان دادند. این یافته، فرضیه اصلی پژوهش را تأیید می‌کند و بر اهمیت آموزش‌های میان‌رشته‌ای در بهبود توان فرماندهی تأکید دارد.

۷,۲,۲. تحلیل رگرسیون چندگانه

به منظور بررسی میزان تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای به‌عنوان متغیر مستقل بر توان فرماندهی به‌عنوان متغیر وابسته، تحلیل رگرسیون چندگانه انجام شد. ضریب تعیین تعدیل‌شده (R^2) برابر با ۰,۶۳ محاسبه شد که نشان می‌دهد ۶۳ درصد از تغییرات در توان فرماندهی توسط این آموزش‌ها تبیین می‌شود. در مدل رگرسیون، ضریب بتای مربوط به آموزش‌های میان‌رشته‌ای برابر با ۰,۷۸ به دست آمد، که نشان‌دهنده تأثیر قوی این متغیر است.

۷,۲,۳. تحلیل واریانس (ANOVA)

آزمون تحلیل واریانس برای بررسی تفاوت میانگین نمرات توان فرماندهی در گروه‌های مختلف دانشجویان بر اساس متغیرهایی مانند سطح تحصیلات و تجربه عملیاتی نیز اجرا شد. نتایج نشان داد که آموزش‌های میان‌رشته‌ای تأثیر یکسانی بر همه گروه‌ها داشته و تفاوت‌های مشاهده‌شده بین گروه‌ها معنادار نیستند.

۷,۳. تحلیل محتوای کیفی مصاحبه‌ها

برای درک بهتر نحوه تأثیرگذاری آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر توان فرماندهی، مصاحبه‌های ساختاریافته با تعدادی از شرکت‌کنندگان انجام و داده‌های آن‌ها به روش تحلیل محتوای موضوعی کدگذاری و تحلیل شدند. نتایج این تحلیل در چند محور اصلی به شرح زیر ارائه می‌شود:

۷,۳,۱. تقویت تصمیم‌گیری استراتژیک

اکثر مصاحبه‌شوندگان اشاره کردند که آموزش‌های میان‌رشته‌ای دیدگاه سیستمی و توانایی تحلیل شرایط پیچیده را در آن‌ها تقویت کرده است. یکی از شرکت‌کنندگان اظهار داشت:

"شرکت در این دوره‌ها به من کمک کرد تا با نگاهی چندبعدی به مسائل نگاه کنم و تصمیماتم را بر اساس تحلیل جامع‌تری از شرایط اتخاذ کنم."

۷,۳,۲. بهبود مهارت‌های ارتباطی و تیم‌سازی

شرکت‌کنندگان معتقد بودند که این آموزش‌ها مهارت‌های ارتباطی آن‌ها را بهبود داده و به آن‌ها کمک کرده است تا با اعضای تیم خود ارتباط مؤثرتری برقرار کنند. توانایی ایجاد هماهنگی در شرایط عملیاتی و رهبری تیم‌های چندملیتی از جمله مواردی بود که بهبود یافته است.

۷.۳.۳. ارتقای توان حل مسئله و مدیریت بحران

تحلیل داده‌ها نشان داد که آموزش‌های میان‌رشته‌ای به دانشجویان کمک کرده است تا در مواجهه با مسائل پیچیده و شرایط بحرانی، توانایی بیشتری در حل مسائل و ارائه راهکارهای خلاقانه داشته باشند. یکی از مصاحبه‌شوندگان بیان کرد:

"این آموزش‌ها باعث شد بتوانم در شرایط بحرانی، آرامش خود را حفظ کنم و با استفاده از ابزارهای تحلیلی مناسب، بهترین راه‌حل را پیدا کنم."

۷.۴. نتیجه‌گیری

نتایج تحلیل‌های کمی و کیفی به‌وضوح نشان می‌دهند که آموزش‌های میان‌رشته‌ای تأثیر قابل‌توجهی در ارتقای توان فرماندهی دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع) داشته‌اند. این آموزش‌ها از طریق تقویت مهارت‌های استراتژیک، ارتباطی، و حل مسئله، توانسته‌اند دانشجویان را برای ایفای نقش‌های رهبری در محیط‌های پیچیده و پرفشار آماده‌تر کنند.

۸. نتیجه‌گیری و یافته‌های پژوهش

نتیجه‌گیری، به‌عنوان بخشی پایانی پژوهش، نه‌تنها نمایانگر تفسیر نهایی یافته‌ها است بلکه ارتباط بین اهداف اولیه و دستاوردهای نهایی پژوهش را نیز روشن می‌سازد. پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر ارتقای توان فرماندهی دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع)، تلاش داشته است تا از طریق تحلیل داده‌های کمی و کیفی، به درکی عمیق‌تر از این موضوع دست یابد. این بخش یافته‌های پژوهش را با توجه به اهداف پژوهش و پرسش‌های اصلی و فرعی بررسی و نقش آموزش‌های میان‌رشته‌ای در بهبود قابلیت‌های فرماندهی را تبیین می‌کند.

نتایج پژوهش نشان داد که دانشجویانی که در برنامه‌های آموزشی میان‌رشته‌ای شرکت کرده‌اند، در مقایسه با گروه کنترل، بهبود قابل‌توجهی در توانایی‌های تصمیم‌گیری استراتژیک، مدیریت بحران و رهبری تیمی نشان دادند ($p < 0.01$). تحلیل محتوای مصاحبه‌ها نیز نشان داد که آموزش‌های میان‌رشته‌ای باعث افزایش اعتمادبه‌نفس، انعطاف‌پذیری ذهنی و توانایی حل مسائل پیچیده در میان دانشجویان شده است.

۸.۱. یافته‌های پژوهش

۸.۱.۱. تأثیر مثبت آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر توان فرماندهی

یافته‌های کمی و کیفی پژوهش به‌وضوح نشان دادند که آموزش‌های میان‌رشته‌ای تأثیر مثبتی بر توان فرماندهی دانشجویان داشته است. نتایج تحلیل آماری بیانگر این است که دانشجویانی که در این دوره‌ها شرکت کرده‌اند، نسبت به سایر دانشجویان، عملکرد بهتری در حوزه‌های مختلف فرماندهی از جمله تصمیم‌گیری استراتژیک، مدیریت بحران، و رهبری تیم داشته‌اند. میانگین نمرات این گروه در ارزیابی توان فرماندهی، به‌طور معناداری بالاتر از دانشجویانی بود که این دوره‌ها را تجربه نکرده بودند.

۸.۱.۲. تقویت توانایی تصمیم‌گیری استراتژیک

یکی از ابعاد مهم فرماندهی، توانایی تصمیم‌گیری در شرایط پیچیده و استراتژیک است. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد که آموزش‌های میان‌رشته‌ای، توانایی دانشجویان را در تحلیل جامع مسائل و شناسایی راهکارهای مؤثر افزایش داده است. دانشجویان شرکت‌کننده در این دوره‌ها توانسته‌اند با رویکردهای چندبعدی به مسائل نگاه کنند و راه‌حلهایی نوآورانه و عملی ارائه دهند.

۸.۱.۳. بهبود مهارت‌های ارتباطی و رهبری تیم

مهارت‌های ارتباطی و توانایی ایجاد هماهنگی در تیم‌ها، یکی دیگر از حوزه‌هایی بود که تحت تأثیر مثبت آموزش‌های میان‌رشته‌ای قرار گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد که این آموزش‌ها به دانشجویان کمک کرده است تا درک بهتری از تعاملات بین فردی پیدا کنند و بتوانند نقش مؤثرتری در هدایت تیم‌های نظامی ایفا کنند.

۸.۱.۴. ارتقای تاب‌آوری و مدیریت بحران

یکی دیگر از یافته‌های کلیدی پژوهش، تأثیر مثبت آموزش‌های میان‌رشته‌ای بر تاب‌آوری و مدیریت بحران بود. دانشجویان شرکت‌کننده در این دوره‌ها بیان کردند که توانسته‌اند با حفظ آرامش در شرایط بحرانی، به تحلیل دقیق‌تر مسائل بپردازند و بهترین تصمیم‌ها را اتخاذ کنند. این موضوع به‌ویژه در حوزه فرماندهی نظامی که با فشارها و شرایط غیرمنتظره همراه است، اهمیت زیادی دارد.

۸.۲. نتیجه‌گیری کلی پژوهش

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که آموزش‌های میان‌رشته‌ای می‌توانند به‌عنوان یکی از مؤثرترین ابزارهای آموزشی در ارتقای توان فرماندهی دانشجویان دانشگاه افسری امام علی (ع) به کار گرفته شوند. این نوع آموزش‌ها، با ایجاد بسترهایی برای تفکر سیستمی و چندبعدی، به دانشجویان کمک کرده‌اند تا به فرماندهانی توانمندتر و مؤثرتر تبدیل شوند.

نتایج کمی پژوهش نشان داد که ۶۳ درصد از تغییرات در توان فرماندهی دانشجویان، به‌طور مستقیم تحت تأثیر آموزش‌های میان‌رشته‌ای قرار دارد. این تأثیر از طریق بهبود مهارت‌های استراتژیک، افزایش تاب‌آوری و تقویت مهارت‌های ارتباطی و رهبری محقق شده است.

علاوه بر این، یافته‌های کیفی پژوهش نیز تأکید دارند که آموزش‌های میان‌رشته‌ای باعث افزایش اعتمادبه‌نفس و توانایی‌های عملیاتی دانشجویان شده و آن‌ها را برای مواجهه با چالش‌های پیش‌رو آماده‌تر کرده است.

۸.۳. ضرورت و اهمیت ادامه این آموزش‌ها

با توجه به یافته‌های پژوهش، ضرورت اجرای مستمر و بهبود آموزش‌های میان‌رشته‌ای در نظام آموزشی دانشگاه افسری امام علی (ع) به‌طور جدی احساس می‌شود. در دنیای امروز که شرایط عملیاتی و محیط‌های نظامی با پیچیدگی‌های بیشتری همراه است، تنها فرماندهانی می‌توانند موفق باشند که علاوه بر مهارت‌های نظامی، توانایی‌های بین‌رشته‌ای و تفکر سیستمی نیز داشته باشند.

پیشنهاد می‌شود که دوره‌های میان‌رشته‌ای به‌عنوان بخشی ثابت از برنامه درسی دانشگاه تعریف شوند و محتوای آن‌ها به‌طور مداوم به‌روز شود تا بتواند نیازهای محیط‌های عملیاتی مدرن را پاسخ دهند.

منابع

- Bandura, A. (۱۹۷۷). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (۱۹۹۴). *Improving Organizational Effectiveness through Transformational Leadership*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Jones, G. (۲۰۱۰). Interdisciplinary Approaches to Education: A Pathway to Innovation. *Journal of Education*, ۵۶(۳), ۵۷-۴۵
- Rahmani, A., & Zarei, M. (۲۰۲۰). The Role of Interdisciplinary Education in Military Leadership Development. *Journal of Military Studies*, ۱۲(۲), ۹۲-۷۸
- Smith, R., Brown, T., & Lee, J. (۲۰۱۸). Leadership and Crisis Management in Complex Environments. *Leadership Quarterly*, ۲۹(۴), ۳۵-۲۳
- Coker, C. (۲۰۱۵). *The Future of War: The Re-enchantment of War in the Twenty-first Century*. Polity Press.
- Davies, M., & Devlin, M. (۲۰۰۷). *Interdisciplinary Higher Education: Perspectives and Practicalities*. Emerald Group Publishing.
- Klein, J. T. (۱۹۹۰). *Interdisciplinarity: History, Theory, and Practice*. Wayne State University Press.
- Lattuca, L. R. (۲۰۰۱). *Creating Interdisciplinarity: Interdisciplinary Research and Teaching among College and University Faculty*. Vanderbilt University Press.
- Repko, A. F. (۲۰۰۸). *Interdisciplinary Research: Process and Theory*. Sage Publications.
- Newell, W. H. (۲۰۰۱). A Theory of Interdisciplinary Studies. *Issues in Integrative Studies*, ۱۹, ۲۵-۱